

38. sz. Egyezmény

a mezőgazdasági vállalkozásokban foglalkoztatottak kötelező rokkantsági biztosításáról

A Nemzetközi Munkaügyi Konferencia Általános Konferenciája

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1933. június 8-án tizenhetedik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a kötelező rokkantsági biztosításról, - amely kérdés az ülészak napirendjének második pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1933. június 29-én elfogadja az alábbi Egyezményt, mely „A rokkantsági biztosításról (mezőgazdaság) szóló 1933. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagja, mely ratifikálja a jelen Egyezményt, vállalja, hogy létrehoz vagy működtet egy, a jelen Egyezmény rendelkezéseivel legalábbis egyenértékű kötelező rokkantsági biztosítási programot.

2. cikk

1. A kötelező rokkantsági biztosítási program vonatkozzon mind fizikai és nem-fizikai munkavállalókra, ide értve a mezőgazdasági vállalkozásokban foglalkoztatott tanoncokat, illetve a mezőgazdasági munkaadó háztartásában foglalkoztatott házi cselédeket is.

2. Bármely tagállam saját nemzeti törvényei és rendelkezései értelmében megengedhet saját belátása szerint szükségesnek ítélt kivételeket az alábbiak tekintetében

- (a) olyan munkavállalók, akik javadalmazása meghalad egy adott szintet, és ahol a nemzeti törvények és rendelkezések nem teszik e kivételt általános érvényűvé, illetve nem fizikai munkavállalók, akik olyan tevékenységet űznek, melyet általában szabadúszó foglalkozásnak tekintenek;
- (b) a nem pénzbeni javadalmazásban részesülő munkavállalók;
- (c) fiatal, egy adott kort meg nem haladó munkavállalók és azon személyek, akik munkába állásuk időpontjában túl idősek ahhoz, hogy biztosítottak legyenek;
- (d) bedolgozók, akiknek munkafeltétele nem hasonló a szokványos keresőkéhez;
- (e) a munkaadó családtagjai;
- (f) munkavállalók, akik foglalkoztatásának teljes időtartama természete szerint szükségképpen rövid, így nem szerezhetnek jogosultságot járadékokra, illetve olyan személyek, akik kizárólag alkalmi vagy kiegészítő munkát végeznek;

- (g) megváltozott munkaképességű munkavállalók, akik rokkantsági vagy öregségi nyugdíjban részesülnek;
- (h) nyugdíjas állami tisztségviselők, akik javadalmazás ellenében dolgoznak, illetve saját jövedelemmel bíró személyek, akik esetében az öregségi nyugdíj legalábbis egyenlő a nemzeti törvények és rendelkezések által biztosított öregségi nyugdíjjal;
- (i) azon munkavállalók, akik tanulmányaik során órákat adnak, vagy javadalmazásért dolgoznak a tanulmányaiknak megfelelő foglalkozásra való felkészülés ideje alatt;

3. Lehetnek továbbá olyan személyek, akik mentesülnek a biztosítási kötelezettség alól, mivel valamely törvény, szabály vagy valamely speciális program folytán jogosultak vagy később jogosultak lesznek a jelen Egyezmény által előírttal legalábbis egyenértékű rokkantsági járadékra.

3. cikk

A nemzeti törvények és rendelkezések az általuk meghatározott kereteken belül azon személyeket, akik korábban kötelezően biztosítottak voltak, de jelenleg nem részesülnek nyugdíjban, tegyék jogosulttá arra, hogy önkéntes alapon folytathassák biztosításukat, vagy arra, hogy e célra rendszeresen fizetett díj fejében jogaikat fenntartsák, hacsak e jogok nem maradnak meg automatikusan, vagy, férjezett asszonyok esetében, ha a férjre nem vonatkozik biztosítási kötelezettség, legyen jogosult önkéntes alapon biztosítást fizetni, és ezáltal feleségét öregségi vagy özvegyi nyugellátásban részesíteni.

4. cikk

1. Egy biztosított személy, aki általánosan munkaképtelenné válik, és ezáltal nem tud megélhetéséhez elegendő jövedelemre szert tenni, rokkantsági nyugdíjra jogosult.

2. Azon nemzeti törvények és rendelkezések, melyek a biztosított személyeknek orvosi ellátást és gondoskodást biztosítanak a rokkantság idejére, illetve, ha a rokkantság halállal végződik, korra és rokkantságra és egyéb feltételre való tekintet nélküli teljes nyugdíjat biztosítanak az özvegynek és az árváknak, a rokkantsági nyugdíj megítélését ahhoz a feltételhez köthetik, miszerint a biztosított személy nem lehet képes javadalmazásra alkalmas munkát végezni.

3. A nem fizikai munkavállalók különleges programjai esetében egy biztosított személy, akit rokkantsága alkalmatlanná tesz arra, hogy megélhetéséhez szükséges jövedelemre tegyen szert abban a foglalkozásban, melyben eladdig dolgozott vagy egy ahhoz hasonló foglalkozásban, rokkantsági nyugdíjra jogosult.

5. cikk

1. A 6. cikk rendelkezéseit helyben hagyva, a nyugdíjra való jogosultság függővé tehető egy jogszerző idő teljesítésétől, mely jelentheti a biztosítás megkötése óta eltelt idő alatt egy minimális számú, illetve közvetlenül a biztosítási esemény előtti, e célra meghatározott időszak alatti díjfizetést.

2. A jogszerző idő hossza nem haladhatja meg a 60 havi, 250 heti vagy 1.500 napi járulékfizetést.

3. Olyan esetben, ahol a jogszerző idő teljesítése egy, közvetlenül a biztosítási esemény előtti, előírt hosszúságú idő alatt egy előírt számú járulékfizetést is feltételül szab, ott azon időszakok, melyekre időleges rokkantság vagy munkanélküliség miatt járadékot folyósítottak, a nemzeti törvények és rendelkezések által meghatározott mértékig és feltételek mellett minősülnek járulékfizető időszaknak.

6. cikk

1. Egy olyan biztosított személynek, aki már nem köteles biztosításra, anélkül, hogy jogosult lenne a számláján jóváírt járulék alapján járadékra, jogai ezen járulék mértékéig megmaradnak.

2. A nemzeti törvények és rendelkezések egy adott időszak lejártával megszüntethetik a járulékfizetéssel szerzett jogosultságokat, melynek időpontja azon nap, melyen a biztosított személy ilyen módon mentesül a biztosítási kötelezettség alól, és amely lehet változó vagy rögzített.

- (a) Ha az időszak változó, úgy nem lehet kevesebb mint egyharmada annak a teljes időszaknak, amely alatt a biztosítás megkötése óta járulékokat írnak jóvá a biztosított személy javára (azzal az idővel csökkentve, mely alatt ilyen jóváírás nem történt).
- (b) Ha az időszak rögzített, semmiképp nem lehet kevesebb mint tizennyolc hónap, és a járulékfizetéssel szerzett jogosultságok az időszak lejártával megszűnnek, hacsak ezen időszak alatt a nemzeti törvények és rendelkezések által előírt minimális számú járulékot nem írtak jóvá a biztosított személy számláján akár kötelező, akár önkéntesen folytatott biztosítás keretében.

7. cikk

1. A nyugdíj, akár függ a biztosított időszaktól, akár nem, legyen egy meghatározott összeg vagy a biztosítási célokra alapul vett keresetnek egy meghatározott százaléka, vagy változzon a befizetett járulék összegével.

2. Ahol a nyugdíj változik a biztosításban töltött idő hossza szerint és megítélése attól függ, hogy a biztosított személy teljesítette-e a jogszerző időt, ott a nyugdíj, hacsak nem minimális szintet garantáló rendszerről van szó, tartalmazzon egy rögzített összeget vagy rögzített részarányt, mely nem függ a biztosításban töltött időtől.

3. Ahol a járulék a jövedelem szerinti fokozatokban fizetendő, az e célra alapul veendő jövedelmet a nyugdíj kiszámolásánál is vegyék alapul, akár változik a nyugdíj a biztosításban töltött idő szerint, akár nem.

8. cikk

A biztosítási intézmények a nemzeti törvények és rendelkezések által rögzített feltételek mellett jogosultak természetbeni járadékot nyújtani azzal a céllal, hogy megelőzzék, késleltessék, csökkentsék vagy meggyógyítsák olyan személyek rokkantságát, akik rokkantságuk miatt nyugdíjat kapnak vagy erre jogosultak lehetnek.

9. cikk

1. A járadékhoz való jog részben vagy egészében megvonható, illetve felfüggeszhető, ha az illető személy

- (a) rokkantsága saját bűncselekménye vagy szándékos helytelen viselkedése folytán következett be; vagy
- (b) csalárd módon viselkedett a biztosító intézettel szemben.

2. A járadékhoz való jog részben vagy egészében felfüggeszhető arra az időre, amíg az illető személy

- (a) eltartása teljes egészében állami költségen vagy egy társadalombiztosítási intézmény költségére történik; vagy
- (b) olyan esetben, ahol a biztosított személy ésszerű indok nélkül megtagadja az orvosi utasítások vagy a megváltozott munkaképességű személyek életmódjára vonatkozó rendelkezések betartását, vagy önkényesen és felhatalmazás nélkül kivonja magát a biztosító intézet felügyelete alól;
- (c) valamely más rendszeres készpénz járadékban részesül, melyet bármely, kötelező társadalombiztosításról, nyugdíjról vagy munkavállalói baleseti vagy foglalkozási betegségi kártérítésről szóló törvény vagy szabály révén folyósítanak; vagy

olyan foglalkoztatásban áll, melyben a kötelező biztosítását fedezik, vagy, nem-fizikai állományú munkavállalók esetében, az előírtnál nagyobb mérvű javadalmazásban részesül.

10. cikk

1. A biztosított személyek és munkaadók járuljanak hozzá a biztosítási program pénzügyi forrásaihoz.

2. A nemzeti törvények és rendelkezések felmenthetik a járulékfizetési kötelezettség alól-

- (a) a tanoncokat és egy adott kornál fiatalabb munkavállalókat;
- (b) azon munkavállalókat, akik nem pénzbeli javadalmazásban részesülnek, vagy akik bére nagyon alacsony;
- (c) olyan munkavállalót, aki után munkaadója járulékot fizet, mely járulékos összegét a foglalkoztatott munkavállalók számával össze nem függő elvek szerint értékelik.

3. A munkaadók járuléka nélkülözhető nem foglalkoztatott személyekre szorító nemzeti biztosítási programokról szóló törvények vagy rendelkezések alapján.

4. Az állami hatóságok járuljanak hozzá a fizikai állományú vagy általában a foglalkoztatásban álló személyek biztosítási programjainak pénzügyi forrásaihoz vagy az azok alapján fizetett járadékokhoz.

5. A nemzeti törvények és rendelkezések, melyek a jelen Egyezmény elfogadásakor nem követelnek meg biztosított személyektől járulékfizetést lehet, hogy a továbbiakban sem követelik meg ezen járulékokat.

11. cikk

1. A biztosítási programot olyan intézmények irányítsák, melyeket nem profitorientált állami hatóságok vagy állami biztosító pénztárak alapítottak.

2. Nemzeti törvények és rendelkezések is rábízhatják e program irányítását az érintett felek vagy azok szervezeteinek kezdeményezésére alapított intézményekre, melyeket az állami hatóságok megfelelő módon jóváhagytak.

3. A biztosítási intézmények pénztárait és az állami biztosítási pénztárat állami forrásoktól külön kell kezelni.

4. A biztosított személyek képviselői vegyenek részt a biztosítási intézmények irányításában a nemzeti törvények és rendelkezések által megszabott feltételekkel; ezen intézmények dönthetnek úgy, hogy az irányításban a munkaadók és az állami hatóságok képviselői is vegyenek részt.

5. Az önkormányzó biztosítási intézmények álljanak az állami hatóságok ügyviteli és pénzügyi felügyelete alatt.

12. cikk

1. A biztosított személy vagy jogi képviselője a járadékkal kapcsolatos bármely jogvitában fellebbezéssel élhet.

2. Az ilyen jogviták rendezése különleges bíróságok feladata, melyek munkájában akár hivatásos akár nem hivatásos bírók is részt vesznek, olyanok, akik különösképpen is ismerik a biztosítás céljait és a biztosított személyek igényeit, vagy helyzetfelmérő szakemberek segítségével dolgoznak, akiket rendre a biztosított személyek, illetve a munkaadók képviselőit választottak.

3. Bármilyen, biztosítási kötelezettség vagy a járulékfizetés mértékével kapcsolatos jogvita esetén a munkavállalót, illetve olyan programok esetében, ahol a munkaadó is fizet járulékot, úgy munkaadóját is megilleti a fellebbezés joga.

13. cikk

1. Külföldi biztosított személyek kötelesek az adott ország polgáraival azonos feltételek mellett biztosítást kötni és járulékot fizetni.

2. Külföldi biztosított személyek és az általuk eltartott személyek az adott ország polgáraival azonos feltételek mellett jogosultak a számlájukon jóváírt járulékokból járadékokat igényelni.

3. Külföldi biztosított személyek és az általuk eltartott személyek, ha olyan tagállam polgárai, mely a jelen Egyezmény aláírója, és amelynek törvénye és rendelkezései ilyen módon állami támogatást nyújtanak a 10. cikk szerinti biztosítási program pénzügyi forrásaihoz vagy járadékhoz, jogosultak bármilyen állami támogatáshoz, vagy egy állami forrásból finanszírozott nyugdíj-kiegészítéshez, illetve annak egy töredékéhez.

4. Nemzeti törvények és rendelkezések a bármilyen állami támogatásra, vagy egy állami forrásból finanszírozott és csak biztosított személyeknek folyósított nyugdíj-kiegészítésre illetve annak egy töredékére való jogosultságot korlátozhatják saját állampolgáraik közül azokra akik, a kötelező biztosítást elrendelő törvények és szabályok hatályba lépésekor egy előírt kort betöltöttek.

5. Bármely, a külföldi tartózkodás esetén érvényes korlátozás csak olyan mértékben vonatkozik nyugdíjasokra és az általuk eltartott, a jelen Egyezményt aláíró tagország állampolgárságával bíró, illetve egy, a jelen Egyezményt aláíró bármely tagállamban lakó személyre, amilyen mértékben azon ország polgáira is vonatkozik, ahol a

nyugdíjjogosultságot megszerezték. Bármely, állami forrásokból fizetett támogatás vagy állami forrásokból finanszírozott nyugdíj-kiegészítés illetve annak egy töredéke visszatartható.

14. cikk

1. A foglalkoztatásban álló személyek biztosítása a foglalkoztatás helyén érvényes törvények hatálya alatt áll.

2. A biztosítás folyamatosságának érdekében az érintett tagállamok közötti megállapodás útján ezen szabály alól kivételek is megengedhetők.

15. cikk

Bármely tagállam előírhat különleges rendelkezéseket határkörzetben élő munkavállalók számára, akik foglalkoztatási helye saját területén van, állandó lakhelyük pedig külföldön.

16. cikk

Olyan országokban, ahol a jelen Egyezmény első hatálybalépésének időpontjában nincs törvény vagy rendelkezés, mely kötelező rokkantsági biztosítást írna elő, ott egy már létező, nem járulékon alapuló nyugdíj rendszer, mely az alábbi 17-23. cikkeken lefektetett feltételek mellett egyéni jogosultságot biztosít nyugdíjra, a jelen Egyezmény teljesítésének minősül.

17. cikk

Azon személy, aki általánosan munkaképtelenné válik, és ezáltal nem tud megélhetéséhez elegendő jövedelemre szert tenni, nyugdíjra jogosult.

18. cikk

A nyugdíjhoz való jog függővé tehető attól, hogy az igénylő egy adott hosszúságú, az igénylést közvetlenül megelőző időszakban az adott tagállam területén lakott-e. Ezen időszak hosszúságát a nemzeti törvények és rendelkezések állapítják meg, azonban semmiképp nem haladhatják meg az öt évet.

19. cikk

1. Az igénylő akkor jogosult nyugdíjra, ha anyagi forrásainak értéke nem halad meg egy, a nemzeti törvények és rendelkezések által a minimális megélhetési költségek megfelelő figyelembe vételével megállapított határt.

2. Az egy adott, a nemzeti törvények és rendelkezések által megszabott szintnél nem nagyobb anyagi források a források értékelése során nem veendő figyelembe.

20. cikk

A nyugdíj olyan mértékű legyen, amely az igénylő összes egyéb, a mentességi határon túli forrásával együtt legalábbis elegendő arra, hogy alapvető igényeit kielégítse.

21. cikk

1. Az igénylőnek fellebbezési jogosultsága van bármely, a nyugdíj megítélésével vagy annak összegével kapcsolatos jogvitában.

2. A fellebbezést az elsőfokú, az eredeti döntést meghozó hatóságtól eltérő hatósághoz kell benyújtani.

22. cikk

1. Azon külföldi személyek, akik a jelen Egyezményt aláíró tagállam polgárai az adott tagállam polgáraival azonos feltételekkel jogosultak nyugdíjra.

2. Nemzeti törvények és rendelkezések a külföldiek számára a nyugdíj megítélését függővé tehetik attól, hogy e személyek az adott tagállam területén laktak-e egy adott időszakon át, mely időszak nem lehet több mint öt évvel hosszabb az adott tagállam polgárai esetében elvárt tartózkodási időtartamnál.

23. cikk

1. Az nyugdíjhoz való jog részben vagy egészében megvonható, illetve felfüggeszhető, ha az illető személy-

- (a) rokkantsága, saját bűncselekménye vagy szándékos helytelen viselkedése folytán következett be; vagy;
- (b) csalárd módon szerzett vagy próbált megszerezni nyugdíjjogosultságot; vagy
- (c) bűncselekményért börtönbüntetésre ítélték; vagy
- (d) következetesen megtagadta, hogy erejének és képességeinek megfelelő munkával biztosítsa megélhetését.

2. A nyugdíj részben vagy egészében felfüggeszhető, ha az illető személy eltartása teljes egészében állami forrásokból történik.

24. cikk

A 13. cikk 5. bekezdésének rendelkezései szerint a jelen Egyezmény nem vonatkozik a külföldi tartózkodás alatti nyugdíjjogosultság fennmaradására.

25. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

26. cikk

1. A jelen Egyezmény a tagállamok közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállam esetében tizenkét hónappal azon nap után lép hatályba, melyen ratifikációját nyilvántartásba vették.

27. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles erről értesíteni. Köteles a tagállamokat azon ratifikációkról is értesíteni, melyekről később, a Szervezet más tagjaitól szerez tudomást.

28. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilvántartásba vétel céljából eljuttatott nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás egy évvel azután válik hatályossá, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal azt nyilvántartásba vette.

2. Arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, a kötelezettség újabb tíz éves időszakra érvényben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

29. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa a jelen Egyezmény hatályba lépését követően tíz évenként legalább egyszer jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

30. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, úgy, hacsak az új Egyezmény máshogy nem rendelkezik-

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 28. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) Az új Egyezmény hatálybalépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

31. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.